

Боровъ

Добре, добре... Добре. Така трѣбва. Туй го одобрявамъ.

Аничка

Какво, тате?

Боровъ

Виждамъ, че се имате съ Бориса. Приятели сте. То е добро...

Аничка (радостно)

Борисъ! Тате, ти не познавашъ Бориса, тъй както го познавамъ азъ. Борисъ е чудесенъ човѣкъ! Какво сърдце! Въ това жестоко време само той... той е единъ отъ ония, които иматъ милость за човѣка. О Борисъ... Борисъ...

Боровъ

И азъ виждамъ. Колко хора е настанилъ на работа Борисъ! Ти, Аничке, право казвашъ за него. Но защо тогазъ... азъ ще ти кажа направо... Туй говорихме съ хазяйката ти.

Аничка

Какво сте говорили?

Боровъ

Борисъ... (Решително) Борисъ ти е направилъ предложение, защо си отказала?